

Amazonská synoda – hrozí zrušenie celibátu?

Mathias von Gersdorff

26. mája 2019 ✚ Cirkev ✚ Cirkevná kríza

Synoda o Amazónii sa uskutoční vo Vatikáne od 6. do 27. októbra tohto roku a zúčastnia sa na nej všetci biskupi krajín Amazonského regiónu a ďalší pozvaní zástupcovia z iných častí sveta.

Foto: Amazónsky prales, zdroj: wikimedia.org

Už dlho však pretrvávajú podozrenia, že bude festivalom progresivizmu, najmä pokiaľ ide o výzvu na „zrušenie celibátu“, z akože „pastoračných dôvodov“. Chýbali však konkrétne dôkazy. Teraz sa postupne začínajú objavovať.

Jezuitská Georgetownská univerzita vo Washingtone DC, dlho známa svojimi extravagantnými teologickými experimentmi, nedávno usporiadala akési prípravné sympóziu pred Amazonskou synodou.

Katolícka tlačová agentúra Nemeckej konferencie biskupov (KNA) informovala o diskusiách, ktoré tam prebiehali: „Adveniat, organizácia pomoci pre Latinskú Ameriku, vyjadrila svoju podporu týmto cieľom: „absolútnou prioritou by mala byť komplexná ochrana chudobných na okraji spoločnosti a životného prostredia,“ uviedol generálny riaditeľ Michael Heinz.

Konkrétne to znamená, že údajné pastoračné ciele sú ukryté do programového balíka na ochranu „marginalizovaných spoločenských tried“ a ohrozeného „stvorenia“.

Toto spojenie môže znieť čudne ušiam, ktoré nie sú latinskoamerické, ale medzi progresívnymi reformátormi katolíckych kruhov v Latinskej Amerike je to úplne bežná vec. Spojenie s ekológiou predstavuje ďalšiu vývojovú fázu klasickej teológie oslobodenia (ktorá používa katolícke náboženstvo na podporu triedneho boja a komunistických cieľov) smerujúcu k fúzii s novo-pohanskou a socialistickou ekológiou.

Za posledných tridsať rokov došlo najmä v Latinskej Amerike k spojeniu ekologických prúdov s teológiou oslobodenia. Toto spojenie sa ešte posilnilo po tom, čo kardinál Ratzinger v roku 1984 odsúdil teológiu oslobodenia. Po odsúdení Kongregáciou pre náuku viery sa teológia oslobodenia ukryla pod plášť ochrany životného prostredia. Preto náboženski aktivisti teraz tvrdia, že ekonomika voľného trhu vykorisťuje nielen tzv. proletariát, ale aj životné prostredie. Ich starý cieľ je stále rovnaký: budovať socialistickú spoločnosť,

kamuflovanú katolíckou terminológiou.

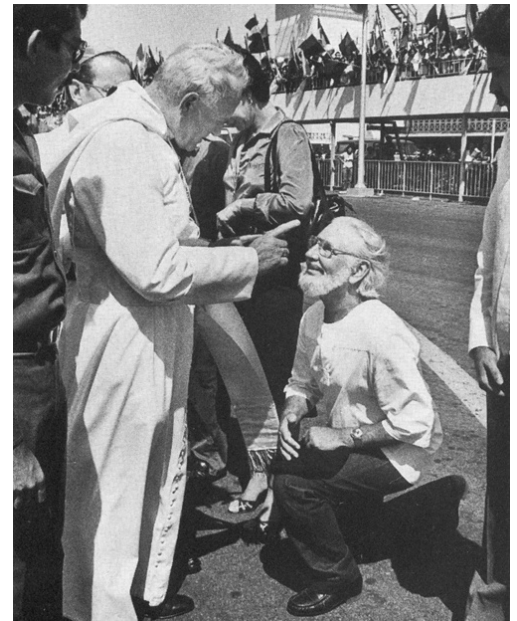

Foto: JP II. napomína E. Cardenala, katolíckeho kňaza a vyznávača teológie oslobodenia

Progresívci tvrdia, že „vykorisťovanie“ treba zastaviť zrušením súkromného vlastníctva a nastolením marxistického režimu. Takáto spoločnosť by ľudstvo vrátilo späť do jeho „prvotného stavu“, kde by všetci žili primitívnym spôsobom bez civilizácie, ale v súlade s prírodou. V podstate je to „prírodné náboženstvo“ s katolíckym náterom. Sleduje marxistické politické ciele v „katolíckom“ plášti.

Cieľom synody je ohlasovať túto revolúciu oveľa univerzálnejším spôsobom. Neexistuje žiadny dôvod, prečo by sa mala týkať iba obyvateľov Amazónie. Katolícka spravodajská agentúra (KNA) cituje Thomasa Wielanda, ktorý na sympóziu v Georgetowne zastupoval skupinu Adveniat: „Práva domorodého obyvateľstva sú potierané, keď sa tam čerpá ropa pre naše autá, keď sa uhlie ťaží pre naše mlyny, alebo keď sa kŕmi dobytok, aby utíšil náš hlad po mäse“.

Takáto rétorika je opakovaním klasických socialistických sloganov šesťdesiatych a sedemdesiatych rokov minulého storočia. V tomto prípade sa toto spájanie socialistických a populistických ideí vzťahuje na témy chudobnej Južnej pologule, ktorú využíva bohatý Sever.

Pravda je úplne iná. Vďaka reformám a investíciám (z nenávideného „Severu“) krajiny Latinskej Ameriky v súčasnosti držia technologicky a ekonomicky krok s priemyselnými krajinami. Dosiahlo sa to prostredníctvom obchodných a hospodárskych výmen s kapitalistickými krajinami, ako sú Spojené štáty, Nemecko a Japonsko.

Keď sa krajiny Latinskej Ameriky obracali na komunistické diktatúry, ako boli Sovietsky zväz alebo Kuba, zostávali nedostatočne rozvinuté a dosahovali minimálnu mieru rastu. Táto katastrofa zasiahla najmä krajiny v povodí Amazonky.

To všetko sa zmenilo v osemdesiatych a deväťdesiatych rokoch, keď hospodárske reformy umožnili masám chudobných dostať sa do strednej triedy. Progresívci tieto úspechy v Európe alebo v Spojených štátoch nikdy nespomínajú, pretože chcú pestovať obraz zaostalej a chudobnej Latinskej Ameriky.

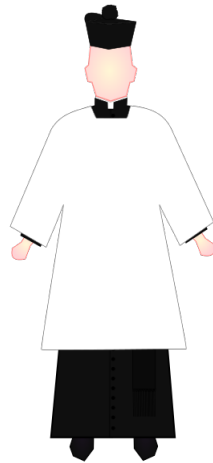
Po sympóziu kardinál Reinhard Marx vystúpil aj v Berkeley. KNA uvádza, že „kardinál Reinhard Marx, prezident Nemeckej biskupskej konferencie, zdôraznil politický význam Amazonskej synody (ktorá sa bude konať na jeseň).“

Karty sa postupne odkrývajú. Každý vidí, že synoda sa točí okolo politiky, politiky, ktorá je naozaj socialistická. Nie je o konverzii národov ku katolíckej Cirkvi, ani o šírenie katolíckej viery v Amazónii.

Biskup Franz-Josef Bode, podpredseda Nemeckej biskupskej konferencie, v jednom rozhovore uviedol, že si vie „veľmi dobre predstaviť kňazov, ktorí by žili v rodine, mali občianske zamestnanie podobne ako naši diakoni, z ktorých mnohí žijú v manželstve a chodia do práce.“ Tento model ženatých „kňazov chodiacich do práce,“ hovorí, „pravdepodobne navrhnu pápežovi latinskoamerickí biskupi na Amazonskej synode v októbri“.

Biskup Bode v rozhovore s regionálnymi novinami Osnabrücker Zeitung sa vyjadril, že podľa neho treba „prehodnotiť spojenie celibátu a kňazstva“.

Kňazi s občianskym zamestnaním“ by mohli „sláviť Eucharistiu“ a tiež poskytovať niektoré „kňazské služby“, hovorí.

Zdroj: wikimedia.org

Podľa názoru biskupa Bodeho tento model „pravdepodobne predložia pápežovi latinskoamerickí biskupi v Amazonskej synode v októbri.“ Vysvetľuje, že „úctu k celibátu treba vždy zachovať, ale že mal by byť obohatený inými kňazskými formami života.“ Nemecký biskup v tom istom rozhovore sa vyjadril aj v prospech ženských diakoniek „ako znaku uznania, úcty a zmeny postavenia žien v Cirkvi, ktoré sú dnes vo veľkých počtoch aktívne v charitatívnych oblastiach a v oblasti diakonie.“

Predstavu biskupa Bodeho o kňazovi na čiastočný úväzok, ktorý je ženatý a má občianske zamestnanie na plný úväzok, podobne ako diakoni, možno nájsť v spisoch biskupa Fritza Lobingera z Aliwal v Južnej Afrike. Lobinger napísal niekoľko kníh, v ktorých hovorí o potrebe nového komunitného líderstva kňazov, ktoré bude pozostávať z „tímu starších“, z ktorých všetci majú svoje zamestnanie a rodiny, a ktorí spoločne vedú farnosť, slávia svätú omšu a udeľujú sviatosti. Podľa neho by aj ženy mohli byť kňazmi (kňazkami?).

Problémom tohto modelu je, že títo „kňazi chodiaci do práce“ majú veľmi málo času na to, aby nadobudli dôkladnú teologickú formáciu. Lobinger si myslí, že kňazská formácia by mohla prebiehať počas víkendov a z času na čas aj formou celotýždňového seminára.

Výsledkom by mohol byť kňaz s obmedzenou teologickou formáciou.

Pápež František nedávno verejne vyzdvihol dielo biskupa Lobingera a jeho model ženatých kňazov, ktorí sú iní než tradiční kňazi žijúci v celibáte.

Biskup Bode je ďalším spomedzi nemeckých biskupov, ktorý poukazuje na amazonskú synodu ako na moment, keď sa Cirkev s najväčšou pravdepodobnosťou otvorí určitým zásadným zmenám.

Je významné, že práve biskup Erwin Kräutler – zástanca ženatých kňazov a svätenia žien – je autorom pracovného dokumentu pre nadchádzajúcu Amazonskú synodu.

Biskup Franz-Josef Overbeck z Essenu urobil podobné vyhlásenie, v ktorom vyhlásil, že treba nadobudnúť novú „predstavu o kňazovi“, pretože v amazonskom regióne sú často v miestnych farnostiach práve nábožné ženy veľmi aktívne. „Tvárou miestnej cirkvi je žena,“ vysvetlil Overbeck, ktorý je sám šéfom nemeckej biskupskej komisie pre Latinskú Ameriku, ktorá poskytuje finančnú a pastoračnú podporu Latinskej Amerike.

Overbeck aj nedávno požadoval diskusiu o celibáte, najmä vo svetle súčasnej krízy v oblasti sexuálneho zneužívania.

Teraz tvrdí, že Amazonská synoda privedie Katolícku cirkev k „bodu, z ktorého už nebude návratu“ a že potom „už nič nebude také ako predtým“.

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/amazonska-synoda-hrozi-zrusenie-celibatu/>